

מדינת ישראל
הכנסת

פ.פ.

פרוטוקול מס' 16 / ד'

מישיבת ועדת הסירותים הציבוריים, שהתקיימה
ביום ג', כ"ג בטבת תשט"ו - 15.2.55, בטעה
9.15 בבוקר.

נוכחו: חברי הוועדה

- א. אלטמן - היו"ר
- ר. בסטוני
- ב. צ. הרצל
- ז. טברסקי
- י. ישעיהו
- ש. כפרית
- י. ניצני
- ד. נצר

טוזמנים:

ד"ר בטיט - המנהל הכללי של סטרו הבריאות.

סדר-היום: קבלת מסקנות ועדת המטנה לענין
הסירות הרפואי בכפר ובטפר.

- - - -

היו"ר א. אלטמן:

אני פותח את הישיבה.

לפני שנתחיל בסדר-היום, ברצוני לקנות

כי כל החברים קבלו את החומר המודפס של מגן-דוד-אדום. ועתה, באטר
למסקנות, אם לחברים הערות, בבקשה.

תלאור המצב מצד טוסכס בינינו.

ד. נצ"ר:

י. יטעיהו:

אני סבור שהפרק הזה טובל טעוודף דברים
טנאטרים כאן ללא טייכות לענין בטיטורין.
הבעיה היא - טחסור ברופאים ביטובי הכפר והספר. הטעיפיים הקטנים
1 ו-2 הם לדעתי טיטורים. ולכן ההצעה היא למחוק את טני הטעיפיים האלה.

היו"ר א. אלטמן:

חוטבני כלי הדברים האטורים בטעיפיים אלה
כן נוגעים לענין; חוסר התיאום הקיים
בין הגורמים הרפואיים טהווה גורם חטוב למצב הטודר בכפר ובספר. כי אם
היה תיאום, כי אז אטטר היה להתגבר על כל הבעיה הנוכחית. ולכן, איבני
טבור טייט פה מקום לטחיקת הטעיפיים הללו, אלא רק מקום לחלוקי דעות.

ב"צ הראל:

רוצה אני לציין כי ההצעות הללו הן בעצם
פרי פטרה טטוייטת בתוך ועדת הטטבה. אם
ההצעה היא להוציא כל הסבר על המצב הנדון, הרי טדבר זה יהיה טאד
טטחי ובלתי טצוי. אם כך הוא הדבר, הרי טאחזור לנוטחתי הקודמת הטטבירה
את כל הבעיה. (טורא את הצעתו הראטונה): "טחסור ברופאים קיים ב-35
נקודות, בכללן נקודות-טספר טטוכות לערים ולטוטבות גדולות, אך טהן רק
11 נקודות הנכרו כיטובי טפר ע"י הועדה הטטותפת לטטרדי הבריאות, לטטרד
העבודה ולקו"ח".
ט. כפרית:
דובר על 11 טחוזות ולא נקודות.

ד. נצ"ר:

דצוני להעיר לתוספת טל חבר הכנסת הראל ביחס
ל-11 הנקודות. אמרנו כי אם הענין טטטודר,
והבעיה אינה כה חריפה כפי טהיתה בתחילתה, הרי טאפטר לנטות למצוא פטרה.
הורדנו את הטספר והטארנו רק את הטלים "טחסור ברופאים". עתה הצעתי היא,
להוציא את הטעיפיים הקטנים 2 ו-3.

ב"צ הראל:

תפקידנו הוא להטביר את הדברים, ולא למנוע
את ההטברה.

ט. כפרית:

נכון טטרכוזי הבריאות עלולים לעזור למצב.

אם כן, אבקט טאנו נתאחד בהוצאת טטפט אחד
הטופיע בטעיף קטן 2, והוא: "תחת המרפאות

הקטנות והטפוזרות".

לקבל הצעה זו.

ה ו ח ל ט

י. יטעיהו:

בהערכות אין טפק טאנו טחולקים בדעותנו.
אבל אין זה העקר; העקר הוא בטטקנות
החיוביות. אם כן, למה לנו להיכנס לנוטחאות?

היו"ר א. אלטמן:

אין תיאום פעולה בין הגורמים. הרי אתה חולק
על דברי חברת הכנסת כפרית; גב' כפרית
הציעה להוציא את הטלים "תחת המרפאות הקטנות והטפוזרות", הטופיעות
בטעיף קטן 2.

ד. נצ"ר:

סעיף 3, חבר הכנסת הראל עוטד בכל תוקף להטאיר אותו.

הי"ר א. אלטמן:

אף נציג משרד הבריאות תוסך בו.

ט. כפריה:

אל מי אתה פונה בתביעתך זו, - אל האוניברסיטה שתתן יותר רופאים?

ב"צ הראל:

אני פונה בזה אל כל הגורמים.

ט. כפריה:

אם אתה רוצה להקל על פתרון הבעיה, עליך להוסיף את כל הגורמים וכיצד הגענו לכך.

ב"צ הראל:

ולמעשה אני פונה אל כל הגורמים: האוניברסיטה, הציבור והרופאים.

ד"ר בטיס:

רצוני לתת לכם דוגמה מדוע יש צורך להכניס את הציבור. באילת היה סקרה על שליחת רופא ילדים לאילת. והיה שם רופא מגויס, צעיר, הוגו עבר בדפדפה כללית, אחר כך בטאפת ואחר כך במחלקת הילדים ב"מיתבים". באילת הוגו עושה את כל העבודה. הוגו עובד שם בטביל משרד הבריאות, קו"ח והצבא. לפתע הוגשה בקשה מטעם תושבי אילת בה הם מבקשים לשלוח רופא לאילת. קו"ח שלחה רופא שלהם אשר בדקה את המצב ומצא כי אין צורך ברופא במקום. תושבי אילת לא הסתפקו בזה, פנו לשר הפיתוח ולאחר מכן פנו גם אלינו, למרות זה שהרופא הנמצא שם מטפל בכל המקרים. אם קורה והענין הוגו רציני, שולחים את הילד בדרך האוויר לאיזה שהוא מוסד. המצב הגיע לידי כך שקו"ח שולחת רופא לאילת פעמיים בשבוע, שזה 4 שעות וחוזר בו ביום. ועתה, לאחר לחץ, קו"ח שולחת רופא שיושב 3-4 ימים בשבוע באילת ללא שום צורך.

ד. נצ"ר:

אני מציעה שסעיף 3 יהיה מנוסח כך: "כגורם נוסף למחסור ברופאים יש לראות בדרגת יתר רופאים מקצועיים דוגא... וכו'".

ב"צ הראל:

אם אינכם מקבלים זאת, הרי אביא את הדברים מנוסחים אחרת. המנהל הכללי של משרד הבריאות אמר כי יש צורך בדעת הקהל.

ז. טברסקי:

אני מציעה לדלג על סעיף 3, אח"כ נשוב לדון בו.

בפיסקה הסתחילה במלים "בערים הגדולות שלנו"... אני מציעה במקום המלים "רוב רובם" הסופיעות שם, לכתוב "חלק ניכר".

ב"צ הראל:

אני מקבל תיקון זה.

י. יטעיהו:

הקטע הזה "בערים הגדולות" שייך בתוכנו לפיסקה 1, והסיפה של הפיסקה הזאת שבא בסעיף 2 היא סיוחרת.

זה לדעתי כפילות.

ד. נצ"ר:
אני מציעה שפליסקה זו התחילה במלים "בערים הגדולות" תבוא אחרי סעיף 1, ואז פליסקה זו תישא את המספר 2.

הוחלט לקבל הצעה זו.

היו"ר א. אלטמן:
קורא סעיף ב' - הסלחות (בדף 2).

י. יטעיהו:
אני מציע להוציא את אותה שבה בסוגריים: "(2-3 חדרים)" בסעיף קטן (1).

ד. נצ"ר:
אני מציעה להוציא את המלים המופיעות בסעיף קטן (1): "בכלל, או שסור לתכלית זו חדר אחד בלבד".

כמו כן אני מציעה להוציא את המלים המופיעות בסעיף קטן (4): "במסגרת ליצירת מרכזי בריאות אזוריים".
בסעיף 2(4) (בדף 3) להכניס כמה דברים האמורים ביחס לציבור - מאותם הדברים המוזכרים בסעיף 3 הסנוי במחלוקת בינינו.

ט. כפרית:
אני מציעה לחלק את סעיף 4 (סבדף 3) לשניים, כדלקמן (4) להרחיב את כח הקליטה של בית הספר לרפואה באוניברסיטה, תוך הגברת המגמה לרפואה כללית בהכשרתם הפעמית של הסטודנטים.
עכשיו יבוא החלק השני, שישא את המספר (5):
"הוועדה מציינת בסיפוק את הודעת הדיקן של בית הספר לרפואה בדבר הנכונות לתוספת 25 סטודנטים סיד".

לאחר זה יבוא הסעיף 3 שדולג עליו לפני כן (בדף 1) וישא את סעיף מספר (6).

ד. נצ"ר:
לעצם סעיף 3 אינני מתנגדת, אך שהיא יהיה האחרון.

היו"ר א. אלטמן:
עכשיו נעבור למסקנות שלא נתקבלו פה אחד.

ד. נצ"ר:
(קוראה סעיף 3 א.) אני מציעה להוציא את המלים המופיעות כאן: "ולרופאים פעילים שיעלו לארץ". מסום שבסעיפי ההסעות שלנו מדובר על העולים ובזה אני מסתפקת.

כן אני מציעה להוציא את המלים המופיעות בפליסקה המתחילה במלים "הוועדה טבורה שעבודה של רופא...": "אינו דין לראותה כאילו היתה שירות שתוך כפייה, אלא".

ועוד: סעיף 3 ב, יהיה כדלקמן: "בהתחשב עם המספר ההולך וגדל של נקודות ספר וכפר המיושבות ע"י עולים חדשים יש להעלות במקרה הצורך את גיל הרופאים החייבים לעבודה בכפר".

נדמה לי שכולנו יכולים להתאחד בזוה; זה
מתאים למציאות, והדברים הגיוניים מאוד.

ב"צ הרמל:
יכול אני לקבל כל מילת הסברה של חברת הכנסת
נצר, ואני יכול להוסיף כהנה וכהנה מדברי הסבר לקהל הרופאים. אולם
אנו מציעים כאן סורה של הצעות; ואני מוכן להגיד עוד יותר מזה, שאם
ועדת החקירה תמצא שיש צורך בגיוס, הרי שאהיה הראשון שמסכים לגיוס זה.
בל תחטבו שאני מציע זאת במקום הדברים האחרים. לדעתי, המסקנות
שאנו מקבלים פה אחד הן מספיקות בהחלט.

אכן ישנם דברים שאני מוכן לעשותם אך אינני
מוכן להכריז עליהם. אני מציע שנסתפק במסקנות שנתקבלו פה אחד.
תהיה ועדת חקירה אשר היא תחליט בדבר, ואם יהיה צורך - נעמיד זאת
שנית לוועדת השירותים.

היג"ר ג. ג. אלטמן: יש לפנוע פרסום הצעות מלטרנטוביות.

הרי כל זה אינו מונע מסלב מאוחר יותר להביא
ענין זה טוב לוועדה.

ז' טברסקי:
אינני יכולה לקבל זאת, כי לאחר כל עבודתנו
המאומצת במשך חודשים, נדמה לי שפנייתנו אינה
מופרזת; זוהי פניה צנועה לבית-המספר לרפואה. אנשים אלה לפדו בסיוע
המדינה, ואם כן - שיתנו שנת שירות למדינה.

ד. נצר:
אם אנו נוציג את הסעיפים שלא נתקבלו פה אחד,
הרי כאילו לא עשינו ולא כלום. אנו מסילים
חובות על מוסדות בריאות מבלי לחייב את הרופאים הצעירים.

ב"צ הרמל:
לפני שאנו נחליט על שני ניסוחים - של רוב
ושל מיעוט, מה שאני רוצה לפנוע כל כך.
רצוני לנסות נסיון נוסף, להערכתכם.

אנו בעצם נפרדים בדבר אחד: אנו מסוכנעים
שתצעת המסקנות שנתקבלו פה אחד מספיק בהחלט, ואילו אתם מסוכנעים - שלא.
אני מוכן להכניס סעיף כזה - במקרה שהוועדה תיזכח לאחר חקירה ודרישה
שהמטעמים למסקנות הללו אינם מספיקים, - בעיה זו תוחזר אלינו.

ש. כפרית:
כידוע עבודת הוועדות עלולה להימשך חודש-חודשיים.
האם אתה מצוי להגבילה בזמן?

ב"צ הרמל:
אני מסכים להגבילה בזמן של 3 חודשים.

ד. נצר:
באזור לכיס, למשל, אין רופא; שם אינם יכולים
לחכות. אני מציעה, שאנו נשב גם הערב וביתן
את החלטתנו בענין.

לקיים ישיבה הערב בשעה 19.00 על סנת להחליט
בענין.

היו"ר א. אלטמן:
בקטר עם סגן-דוד-אדום, מולי משרד הבריאות
ירצה להסביר לנו את העניין; מה נושא משרד
הבריאות לעשות בקטר להגדלת תקציבם.

ד"ר בטיט:
הגדלנו את ההקצבה לסגן-דוד-אדום מ-50 אלף ל"י
ל-75 אלף ל"י, ויש מיטור התקציב על כך;
סגן-דוד-אדום דורש הגדלה עד כדי 100 אלף ל"י. זה כל מה שעלה בידינו
השנה. מינני רואה כל מקום או אפשרות אחרת להגיע לסכום של 100 אלף ל"י,
לפי דרישתם.

ב"צ הרמל:
אם כן אין לנו מה לעשות בעניין זה. אך אם
הטמלה היא להיכנס לבעיית סגן-דוד-אדום, אזי
הייתי מפליץ לעשות זאת.

היו"ר א. אלטמן:
ישנה הצעה לטמוע שתי סקירות על תקציבי
משרד המעד ומשרד הבריאות.

לטמוע בישיבה הבאה, ביום ג', בשעה 9.00 בבוקר,
סקירה בעניין תקציב המעד, בהשתתפות משרד המעד.

ה ר ח ל ט

הישיבה נועלה בשעה 11.15.